

13/05/2018

Federació

Anna Villar, nova seleccionadora BTT: “Una gran oportunitat”

El BTT català té ara una nova cara visible. Anna **Villar** (1983, Montcada i Reixac) prendrà el relleu com seleccionadora de Carlos Portilla, que deixa el càrrec per motius personals i a qui la FCC vol agrair els serveis prestats. La vallesana, després de dotze anys a l'alta competició, sis victòries en campionats d'Espanya i sent habitual de la selecció espanyola en Mundials i Europeus, va haver de donar per acabada la seva carrera esportiva la passada temporada per problemes de cor i ara es troba del tot involucrada fins la feina federativa.

“La veritat, no em puc queixar pas. He viscut una bona vida esportiva, he viatjat, he vist món i per això tinc la tranquil·litat de saber que ho he deixat quan era difícil assolir fites més altes del que ja havia aconseguit”, explica. Ara, Villar encara el repte de ser la nova seleccionadora de la modalitat en què sempre ha competit dins la Federació Catalana de Ciclisme, on ja porta mesos treballant a les comissions de BTT i de fèmines. Una tasca que, assegura, l'està deixant “molt satisfeta”. “Som uns grups molt actius, amb idees. Estic il·lusionada, tot i que fer les coses bé necessita temps”, admet.

Anna, la temporada passada vas haver de posar punt i final a la teva carrera esportiva. Per Setmana Santa va ser quan vaig patir l'arrítmia, competint a França. Allà ja em van diagnosticar

la malaltia i em van dir que no tornaria a competir. I al tornar aquí, m'ho van reafirmar. Ja vaig venir amb la idea que això s'acabava, perquè és un tema molt delicat. Jo sempre dic que, si el problema hagués estat en un genoll, hauria seguit fins a rebentar-lo. Però esclar, el cor no pots forçar-lo fins a rebentar! A partir d'aquí, saps que has de tancar un cicle i seguir amb la teva vida per camins diferents, amb oportunitats com aquesta de que m'ha donat la FCC.

Com vas viure aquesta transició després de deixar la competició?

Realment no estava pensant ben bé què faria en el futur, perquè després de l'embaràs (té una filla de dos anys) m'estava trobant realment molt bé, fins que vaig tenir l'ensurt. Aleshores ja m'ho vaig haver de plantejar. Sabia que la competició era un lloc d'on no m'allunyaria: el meu marit continua competint, hi tinc moltes amistats... és com una família. No tenia molt clar per quin camí fer-ho, i el Xavier Costa em va proposar entrar a les comissions de fèmines i de BTT de la Federació, i em va semblar perfecte.

Quina va ser la teva primera reacció?

Al principi vaig entrar amb una mica de por, perquè és un terreny que desconeixia, o més aviat l'havia viscut des de l'altra perspectiva, la del corredor. Però m'agrada molt. Me n'adono que, amb la meva experiència com a corredora, tinc una visió i unes opinions de competició que alguna altra persona que no ha competit recentment potser no té, i estem formant uns grups de treball on ens estem complementant molt bé. No m'ho havia plantejat, però ara que m'ha sortit la oportunitat, he vist que m'agrada.

Com han anat aquests primers mesos?

Molt bé. Hem estat treballant temes de normativa, de reglaments... i aquí aportes una mica l'experiència. I també estic molt satisfeta per la comissió de fèmines. Sempre he estat una corredora que he reivindicat molt els drets de les ciclistes, perquè sempre estem una mica marginades, i poder estar treballant en aquesta comissió és molt positiu. Veus que tens moltes il·lusions, però que per fer les coses bé, es necessita un temps. Ara la gent em pregunta per propostes, i sempre dic: "Hi estem treballant! Però que sapigueu que ho tenim present". I ja riuen, perquè saben que sóc molt quadrada quan vull. "Si estàs tu per aquí segur que esteu fent alguna cosa", diuen. Valoro molt el treball que estem fent, realment m'agraden els grups de treball tant de BTT com de fèmines. Som grups molt actius, aportem moltes idees noves. M'ha agradat entrar i veure això, perquè era una de les pors que tenia: què em trobaré, quina mentalitat tenen? Perquè tu com a corredora en tens una de molt fixada. I, al contrari, m'he trobat un grup molt obert i hi he sigut molt ben rebuda.

Explica'ns una mica més la feina a la comissió de fèmines.

Tenim una mica de tot. Tenim representants de carretera, amb l'Anna Ramírez, també hi és la Marta Vilajosana, el Sergi Güell, el Joaquim Vilaplana... som un grupet bastant variat en quant a les modalitats. I sí que és veritat que ara les modalitats més fortes són la carretera i el BTT, però mirem de buscar en BMX, trial, descens... saber com estan allà les noies, què els hi passa i quines inquietuds tenen, per mirar de donar-hi resposta.

Ara ve un nou repte com a seleccionadora BTT. Com ho encares?

La veritat és que és un món molt nou per a mi, perquè jo sempre he estat la seleccionada i no la seleccionadora. Però em fa il·lusió i vull pensar que puc aportar d'experiències pròpies en les seleccions, perquè he estat molt temps seleccionada tant a la selecció catalana com l'espanyola i sé com funciona. Sé que, com tot, potser els meus criteris no agradaran a tothom, però això passa sempre. Estem treballant molt i crec que quedarà una bona feina. Ho afronto amb il·lusió, però també amb una mica d'incertesa. Imagino que deu ser més fàcil ser seleccionada que no seleccionadora! També és cert que el càrrec requereix treballar més amb la base i amb els nens, i que per a mi és un repte bastant nou però que m'agrada, poder veure el nens i les nenes que venen.

Com veus l'estat de salut del BTT a Catalunya?

Jo el veig molt bé. Cada dia es veuen més federats, més nois i noies competint...Veus ara a la Copa Catalana Infantil que hi ha 200, 240 inscrits... ostres, és una alegria! Veure que hi ha molts nens que, com a primera opció, per diversió, estan escollint una modalitat com el BTT. Els últims anys, poc a poc, està tenint una tendència molt positiva. També és veritat que la carretera comença a fer una mica de respecte. Van sortint cada cop més accidents i, per sort o per desgràcia, també fa que la gent surti més per muntanya, se sentin més segurs i vagin descobrint el BTT. Això no vol dir que després es traspassi a competició, però com a mínim es van treient la seva llicència, volen tenir assegurança quan surten i té una tendència positiva. Sempre sóc positiva i vull pensar que va a més.

Vist això, quins són els reptes del BTT a Catalunya a partir d'ara?

Sempre s'ha d'intentar en millorar. Per exemple, el tema dels circuits, que ja s'estan millorant moltíssim. Ser referents a nivell internacional, que gent de fora vulgui venir aquí a córrer, que també ho estem treballant molt bé. A la última Super Cup Massi han vingut a córrer molts francesos, diversa gent de primer nivell, Banyoles ja és la catedral de principi d'any... i hem de treballar en aquesta línia de donar a conèixer el BTT d'aquí. I donar la nostra millor versió: que els circuits siguin més atractius, que la gent vulgui venir-hi i després que vulguin repetir... I amb el tema de les fèmines, que crec que és la meva gran lluita. No estem malament, però es pot millorar moltíssim. Amb organitzadors i Federació sempre busquem que les noies tinguin el seu protagonisme, com ara a Banyoles que tenim una cursa només per nosaltres. Jo sempre tiraré cap a aquest cantó. Però, en global, sobretot és voler donar un salt de qualitat. Ja som un país bastant ric en muntanyes i en l'esport, i hem d'acabar a atraure més gent a fer trofeus més internacionals.

Quines seran les principals cites de d'aquest any per la selecció?

En tenim moltes. Estem a mitja temporada, i la part forta ve ara a l'estiu, al juny, juliol... Per començar, encara ens queden els campionats de Catalunya, que se celebraran a finals de juny. Després tenim els campionats d'Espanya escolars, els campionat d'Espanya de rally dels elits i demés, amb el team relay... tenim feineta. També a Andorra, que encara que no és Catalunya és el germà veí i hi tenim molt vincle. Allà es faran els Mundials de Màsters, les Copes del Món que s'hi celebren, una prova de Copa Catalana es fa allà... I, com sempre, anar a totes les competicions que tenim aquí. Des de Federació les anem seguint i veient com es desenvolupen, per si tenim alguna queixa o alguna cosa a aportar a l'organitzador. Sempre és bo ser-hi present. O al contrari, per felicitar la feina, perquè a vegades són un exemple i dius: "en aquesta cursa es va fer això, que és una gran idea, es pot proposar als següents...". S'ha de treballar.

Alguna cosa t'ha sorprès especialment en l'entrada a la FCC?

Quan em van dir d'entrar, em va fer molta il·lusió. Sempre agrada molt ser tan ben rebuda, que et tinguin en consideració i pensin que pots ser una bona aportació a aquesta Federació. La veritat, és una gran oportunitat per a mi com a esportista i, ara, ex-esportista. Estic molt contenta i agraïda, perquè la oportunitat que m'estan donant a vegades és complicada, però estan tenint molta fe i per ara estem tots satisfets. I això és bo.

[1]